

en Rentenedgang, der atter kunde medføre en forøget Trang til Opsparing, saaledes som jeg skrev i 1924. Men iøvrigt tror jeg ikke, man kan sidestille de Dispositioner, der foretages under Indvirkning af Deflationen, med dem, der fremkaldes ved en Forandring af en Procent eller to i Renten.

Naar det endvidere af Hr. E. S. betragtes som meget tvivlsomt, om en langsom Deflation overhovedet er mulig, forekommer det mig, at et Blik paa det af Statistisk Departement offentliggjorte Engros-Pristal borttager enhver Tvivl. De Grupper, der et stærkest paavirkede af de industrielle Halv- og Helfabrikata, viser i de forløbne Maaneder en forbausende langsom Prisedgang. Der synes altsaa ikke paa nogen Maade at have været voldsomme Spring i Afsætningsforholdene, og de smaa Lagre, der for Øjeblikket findes, skulde gøre det muligt uden uoverkommelige Vanskeligheder at finde sig til Rette under den Stigning i Kroneværdien der er tilbage til Pari. Og er vi engang naaet saa vidt, saa har vi dog berøvet alle dem, der her i Landet har Krav paa 1914-Kroner, 40 pCt. af deres Tilgodehavende. Den, der har laant 3 Køer, slipper altsaa med at give 2 igen. Ogsaa af den Grund tror jeg, at en 1 Guldkrone efter den gamle Paritet ikke ligger saa langt fra en gennemsnitlig Retfærdighed.

E. C.

Korrelationen mellem Udbud og Pris m. H. t. Frimærker.

Formentlig er Frimærkers filetalistiske Værdi et særdeles egnet Objekt til Studiet af Prisdannelsen for Luksusartikler, fordi Handelen er tilstrækkelig livlig og Prisforholdene godt kendte paa Grund af den gennemførte Katalogisering.

En enkelt dansk Frimærkeemission frembyder imidlertid særlig gode Vilkaar for Undersøgelse af Prisens Afhængighed af Tilbud, saa at det er muligt at bestemme et meget betydeligt Stykke af den Kurve, der angiver Korrelationen mellem disse to Størrelser.

I 1918 udsendte Postvæsenet et provisorisk 27 Øres Frimærke, der fremstilledes ved at Restoplaget af 13 inddragne Mærker alle overstempledtes med Værdien 27 Øre. Disse 13 Mærkearter, der postalt set var ganske ligestillede, fik imidlertid varierende filetalistisk Værdi, da de Oplag hvori hvert enkelt Mærke fremstilledes var meget forskellige. Fra Postvæsenet kendes de nøjagtige Tal for hvert Mærkes Oplag, og da praktisk talt samtlige overstemplede Mærker opkøbtes i Samlerøjemed kan man regne med, at hele det udsendte Op-

en Rentenedgang, der atter kunde medføre en forøget Trang til Opsparing, saaledes som jeg skrev i 1924. Men iøvrigt tror jeg ikke, man kan sidestille de Dispositioner, der foretages under Indvirkning af Deflationen, med dem, der fremkaldes ved en Forandring af en Procent eller to i Renten.

Naar det endvidere af Hr. E. S. betragtes som meget tvivlsomt, om en langsom Deflation overhovedet er mulig, forekommer det mig, at et Blik paa det af Statistisk Departement offentliggjorte Engros-Pristal borttager enhver Tvivl. De Grupper, der et stærkest paavirkede af de industrielle Halv- og Helfabrikata, viser i de forløbne Maaneder en forbausende langsom Prisedgang. Der synes altsaa ikke paa nogen Maade at have været voldsomme Spring i Afsætningsforholdene, og de smaa Lagre, der for Øjeblikket findes, skulde gøre det muligt uden uoverkommelige Vanskeligheder at finde sig til Rette under den Stigning i Kroneværdien der er tilbage til Pari. Og er vi engang naaet saa vidt, saa har vi dog berøvet alle dem, der her i Landet har Krav paa 1914-Kroner, 40 pCt. af deres Tilgodehavende. Den, der har laant 3 Køer, slipper altsaa med at give 2 igen. Ogsaa af den Grund tror jeg, at en 1 Guldkrone efter den gamle Paritet ikke ligger saa langt fra en gennemsnitlig Retfærdighed.

E. C.

Korrelationen mellem Udbud og Pris m. H. t. Frimærker.

Formentlig er Frimærkers filetalistiske Værdi et særdeles egnet Objekt til Studiet af Prisdannelsen for Luksusartikler, fordi Handelen er tilstrækkelig livlig og Prisforholdene godt kendte paa Grund af den gennemførte Katalogisering.

En enkelt dansk Frimærkeemission frembyder imidlertid særlig gode Vilkaar for Undersøgelse af Prisens Afhængighed af Tilbud, saa at det er muligt at bestemme et meget betydeligt Stykke af den Kurve, der angiver Korrelationen mellem disse to Størrelser.

I 1918 udsendte Postvæsenet et provisorisk 27 Øres Frimærke, der fremstilledes ved at Restoplaget af 13 inddragne Mærker alle overstempledtes med Værdien 27 Øre. Disse 13 Mærkearter, der postalt set var ganske ligestillede, fik imidlertid varierende filetalistisk Værdi, da de Oplag hvori hvert enkelt Mærke fremstilledes var meget forskellige. Fra Postvæsenet kendes de nøjagtige Tal for hvert Mærkes Oplag, og da praktisk talt samtlige overstemplede Mærker opkøbtes i Samlerøjemed kan man regne med, at hele det udsendte Op-

lag findes i Handelen endnu, og forsaavidt et ringe Procenttab har fundet Sted ved Brug eller ved Ødelæggelse i Tidens Løb, maa dette antages at ramme alle de 13 Mærker i Flæng uden Udvalg.

Prisdannelsen har vel i de forløbne 7 Aar naaet en omtrentlig Afslutning, og da alle Mærkerne er ensartede og ikke særlig dyre, kan en Manipulering af Prisen for et enkelt Mærke betragtes som udelukket.

Den eneste Faktor som bestemmer Mærkeprisen er altsaa det tilstedeværende ret nøje kendte Antal af vedkommende Frimærke. Der opføres en forskellig Katalogværdi for stemplede og ustemplede Frimærker, i det følgende er der regnet med Prisen for stemplede Mærker, da man kan gaa ud fra, at et ustempelt Mærke, der indgaar i en Samling, næsten altid vil gøre et stemplet frit paa Markedet.

Stemplede Frimærker er jo uden enhver Brugsværdi og saaledes en ren Luksusartikel, dog vil jeg gøre opmærksom paa, at hver Samler har et begrænset Behov, idet han i Almindelighed kun vil ønske et Eksemplar af hvert Mærke, saa at Forholdene i denne Henseende vil ligne Nødvendighedsartiklernes.

Nedenfor anføres i Tabelform og i grafisk Optegning Pris og Oplag for den her omtalte Frimærkeemission, begge Dele efter „Danmarks Frimærker 1851—1924“, udgivne af Københavns Filetalistklub 1925.

I Tabellens første 3 Kolonner er opført: 1) Frimærkets Nummerbetegnelse i den citerede Bog. 2) Prisnedsættelsen i Kroner efter samme Kilde. 3) Oplagets Størrelse i Ark for hvert enkelt Mærke.

I Figuren er Prisen opført som Ordinat, Oplagsstørrelsen som Abscis og det ses, at Enkeltbestemmelserne danner et nogenlunde regelmæssigt og karakteristisk formet Kurveforløb, og det er et meget betydeligt Stykke af denne Kurve, som har kunnet fastlægges.

Gennem Enkeltbestemmelserne er der lagt en Interpolationskurve, der er konstrueret efter Ligningen:

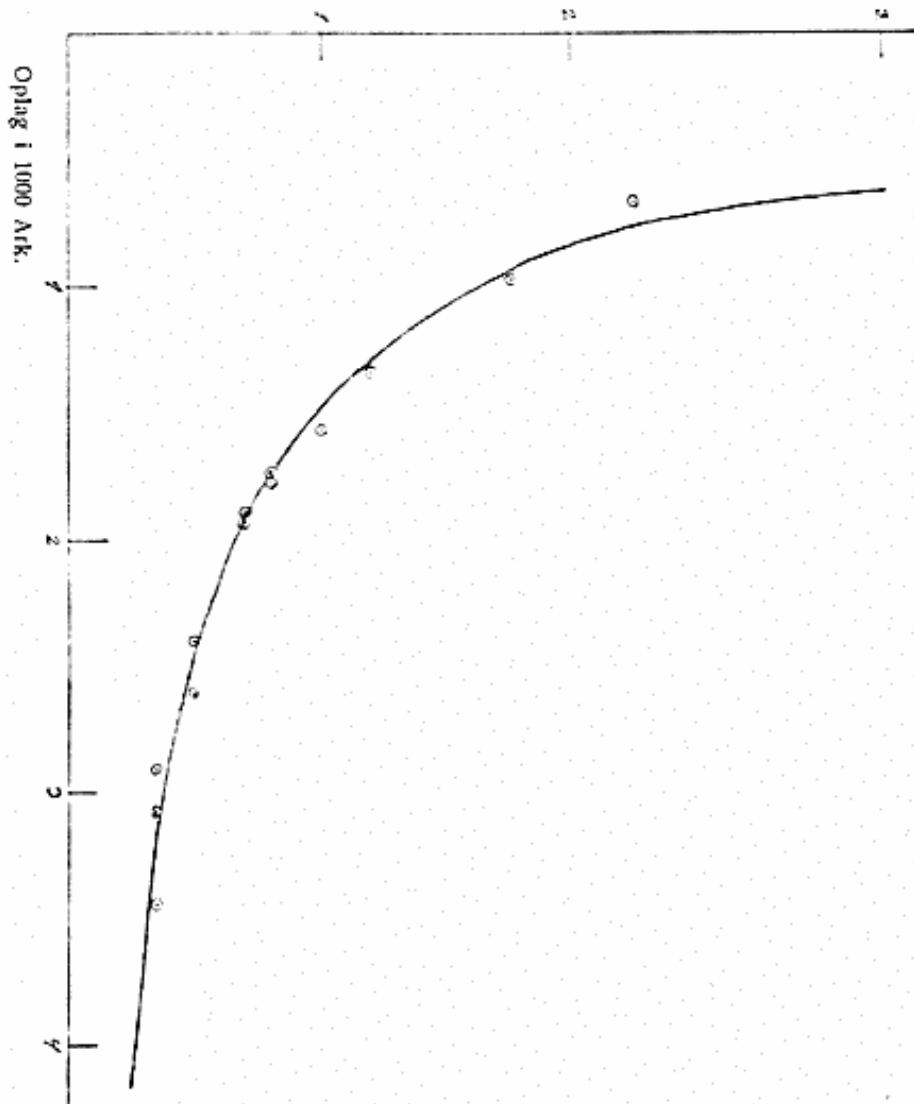
$$xy^q = a.$$

Konstanten a angiver i den foreliggende Kurve det Udbud (Oplag) der skal til for at frembringe Prisen 1 Krone pr. Mærke og den er ansat til en Størrelse af 1,48 Tusind Ark (se Tabelkolonne 4). Exponenten q angiver Kurvens Stigningsgrad, saaledes at voksende Værdi af q i et vilkaarligt Kurvepunkt giver aftagende Værdier for den Vinkel som Tangenten danner med Abscisaxen. I den tegnede Kurve er $q = 0,75$.

Tages i Stedet for Ordinaterne deres Logarithmer, bliver

Frimærkets Nr.	Pris i Kroner	Oplaget i Ark	Oplaget beregnet efter Kurven	Fejl i pCt.
106	2,25	689	800	÷ 13,9
108	1,75	992	960	+ 3,3
111	1,20	1345	1300	+ 3,5
107	1,00	1575	1480	+ 6,5
100	0,80	1736	1750	÷ 0,8
110	0,80	1783	1750	+ 0,7
104	0,70	1899	1915	÷ 0,8
102	0,70	1933	1915	+ 0,9
103	0,50	2403	2490	÷ 3,5
105	0,50	2608	2490	+ 4,7
99	0,35	2904	3260	÷ 10,9
101	0,35	3084	3260	÷ 5,4
109	0,35	3446	3260	+ 5,7

Pris i Kroner.

Kurven retiniert. I Tabellen er i 4. Kolonne de i Kurven hørende Værdier for x opførte ved Siden af de iagttagne Tal. Det ses baade af Figuren og af Talrækkerne, at den beregnede Kurve meget godt svarer til de fundne Enkeltbestemmelser, og i Tabellens 5. Kolonne er de procentiske Afvigelser mellem de fundne og beregnede Tal angivne. — Den ovenfor staaende Ligning kan altsaa i det prøvede Eksempel bruges til at angive Korrelationen mellem Udbud og Pris, og yderligere ses det, at begge Kurvens Grene vil tangere Koordinatsystemets Akser uendelig fjernt, ligesom den virkelige Priskurve maa gøre det. Et Frimærkes Værdi falder naturligvis til 0 naar det er til Stede i ubegrænsede Mængder.

Da de enkelte „Mærker“ her er absolut ensartede, vil Kurven udtrykke den successive Prisvareteori for varierende Varetilbud saa længe Begær og Møntenhed holder sig uforandrede. Denne Korrelation mellem Pris og Udbud paa Frimærker har naturligvis i sig selv ingen større Interesse, selv om der næppe foreligger nogen anden Priskurve som med samme forholdsvis store Frihed for Fejl spænder over saa store Variationer i Udbuddet som 1 til 5. Større Interesse vilde den fundne Ligning have, hvis den kunde antages almengyldig for enhver Vare, og paa Forhaand kan denne Mulighed vel ikke afvises, særlig da man apriorisk næsten med Sikkerhed kan sige at enhver Prisvariationskurve maa have en hyperbellignende Form.

Dr. med. Henning Rønne.

Dr. Rønnes Opsats er interessant af den Grund, at hans Kurve svarer til den Kurve, der angiver Indtægtens Grænsenytte. Forholdet er her sjælden klart: hver Mand vil kun have et Eksemplar af hvert Mærke — den enkelte Vares faldende Nytte kommer da ikke i Spil. Det afgørende er Mandens Indtægt. For Mærke Nr. 109 (35 Øre) er der 3446 effektive Efterspørgere, Grænseefterspørger er rimeligvis Skoledrengesamlere; for Mærke Nr. 106 (2 Kr. 25 Øre) er der 689 Efterspørgere, Grænseefterspørger er f. Eks. Dr. Rønne selv; hvis der af Nr. 109 kun var 689 Mærker, saa var Prisen paa dette Mærke ogsaa 2 Kr. 25 Øre — idet den Mand, der har Nr. 106, det dyreste Mærke, maa forudsættes ogsaa at have alle de andre. Det er ikke en mindre Attraa, der udelukker Grænsekøber af Nr. 109 fra at købe Nr. 106, det er blot hans mindre Indtægt. Kurven belyser da Kroneindtægtens Nyttefald. Og denne Faldhastighed lyder ganske sikkert Webers Lov.

L. V. Birck.